

වැඩ බැර දුඨ ගැන කතා

හිතොලාස් හෝසව්

4

වැඩ බැර දුඨ
කව් ලියපු හැටි

KANOL PUBLISHING HOUSE (PVT) LTD.

වැඩ බැරි දාස ගැන කතා හිතොලායි හෝසව්

4

වැඩ බැරි දාස තව් ලියපු හැටි

අනුවාදය - දැදිගම වි. රුදිරිගු

චිත්‍ර - බර්ස් කලෙමින්

පරිගණක සැලසුම - මාලක ලලනාදිව

මුද්‍රණය 2024

KANOL
PUBLISHING HOUSE (PVT) LTD.

වැඩ බැරී දාස විත්තු ඇඳීමට පටන් අරගෙන මුහුණ පෑ කරදරය ඔය ප්‍රමසින් දන්නවා නොවැ. ඔන්න ඉතින් ඉන් පසු ඔහු කවි ලියන්න පටන් ගත්තා. ඔහු අඳුනන කවියෙක් හිටියා ඔදුවාන්වික් මල් විදියේ. එයාගෙ හැඩය නම පුදික්. එහෙත් කවින් ලස්සන නම්වලට කැමැති බව ප්‍රසිද්ධ දෙයක්. ඉතින් පුදික් කවි ලියන්න පටන් ගත්තයින් පස්සෙ එයා 'කවි කුසුම්' යන නමින් ප්‍රසිද්ධ වුණා.

වැඩ බැරී දාස දවසක් දා කවි කුසුම් හමුවීමට ඇවිත් මෙහෙම කිව්වා.

"කවි කුසුම්, මාත් කැමතියි කවියකු වීමට. මට කවි හඳුන හැටි උගන්වන්න"

"කවි තැනීමට ඔයාට දක්ෂතාවක් තියෙනවද?" කවි කුසුම් ඇහුවා.

"අපොයි තියෙනවා. මම බොහොම දක්ෂ ප්‍රමයෙක්," වැඩ බැරියා පිළිතුරු දන්නා.

"එය හොයා බලන්න ඕන. ඔයා රිද්මය, එළිසමය වගේ දේ දන්නවද?"

"අපොයි, ඒවා දන්නෙ නැහැ."

“වචන එක විදිහේ ශබ්දයකින් අවසන් වෙන විට ඒකට එළිසමය කියලා කියනවා. උදාහරණ මෙන්න: බස්සා-කුස්සා, මැස්සා-පිස්සා. දැන් ඔයාට තේරුම් ගන්න පුළුවන්ද?”

“ඔව්, තේරුම් ගත්තා”

“එහෙනම්, ‘වත-ගොත’ නමැති වචනයට පැහෙන වචනයක් කියන්න” කවි කුසුම් ඉල්ලා සිටියා.

“ළපටි සිත” බැඬ බැරි දාස ගත් කට්ටම කියාපි.

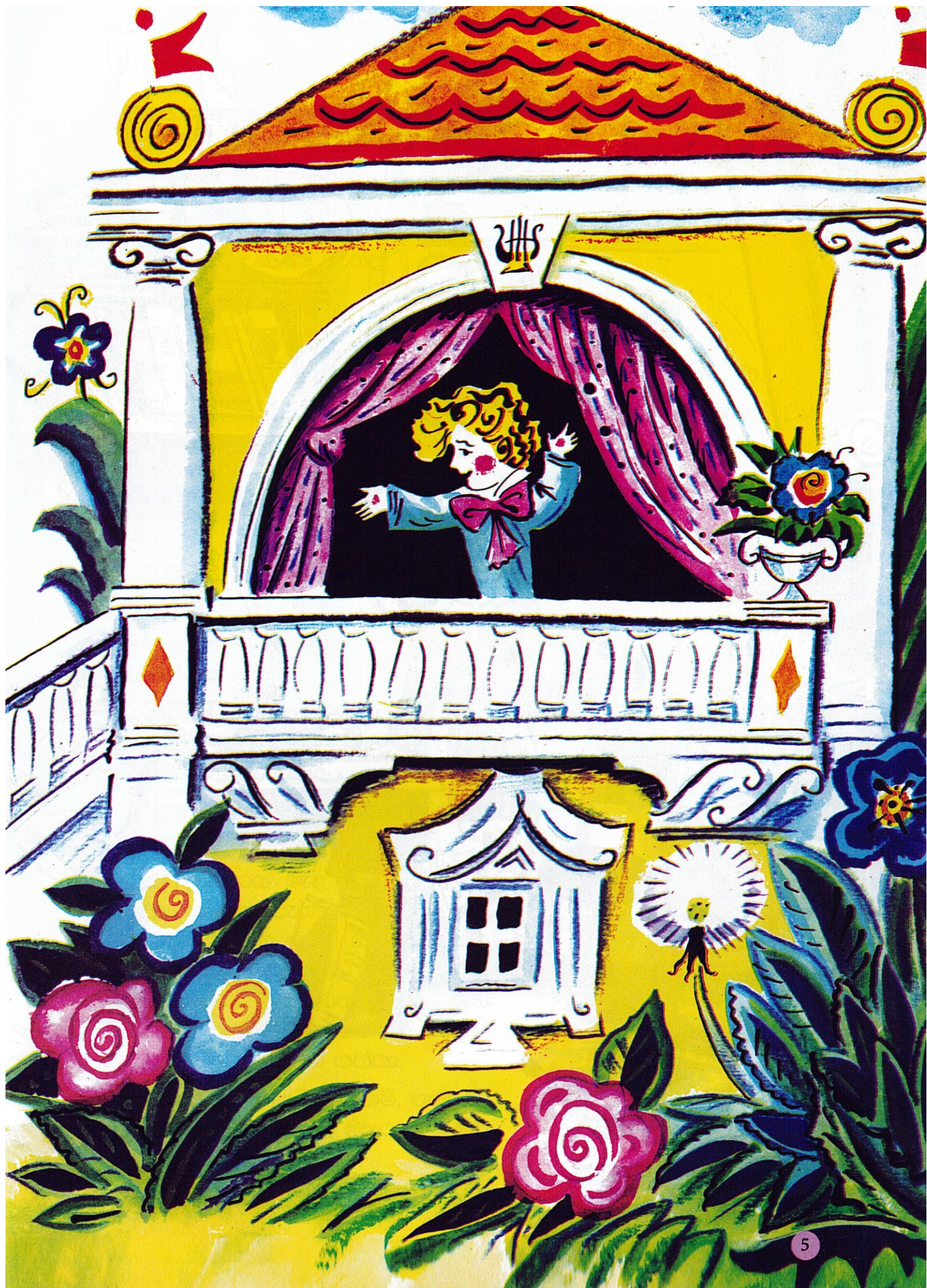
“ඔතන එළිසමය හරි නැහැ. ඒ වචනවල ගැළපීම හරි නැහැ,” කවි කුසුම් කිව්වා.

“ඇයි නැත්තේ? වචන දෙකම ඉවර වෙන්නේ ‘ත’ ශබ්දයෙන් නෙව.”

“ඒ විතරක් මදි. වචන දෙකම ශබ්දය අනුවත් සමාන වෙන්න ඕන. ඔන්න අහගන්න: වත-ගොත, සිත-මෙන. කැත-නැත, ගත-සිත.”

“ඔව්! ඔව්! දැන් මට තේරුම් ගත හැකියි! පොල්ල-බෙල්ල, තල්ල-මල්ල, කොල්ලා-බල්ලා, පුන්ටා-බන්ටා! හා-හා-හා!”

“හොඳයි, එහෙනම් ‘කිත්තම්’ නමැති වචනයට ගැළපෙන පදයක් හොයන්න.” එහෙම කිව්වේ කවි කුසුම්.

“ලත්තම්,” වැඩ බැරි දාස ගත් කට්ටම පිළිතුරු දුන්නා.

“‘ලත්තම්’ කියන්නේ මොනවාටද?”

“එහෙම වචනයක් නැත්ද?”

“සත්තකින්නම නැහැ.”

“එහෙනම් ‘ඉරුත්තම්’ ”

“ඒ වචනයේ තේරුම මොකක්ද?” කවි කුසුම් පුදුම වෙලා ඇහුවා.

“ඉරනවා කියන වචනයෙන් තමයි ඒ වචනය ඇවිත් තියෙන්නේ,” වැඩ බැරියා විස්තර කළා.

“නුඹ බොරු ඇඳු බෑම නවත්වාපන්. වචන ගැළපෙනවා විතරක් නොවෙයි කාව්‍යමය තේරුම් තියෙන්නටත් ඕන. නිකම් බොරුවට හිතෙන් මවා ගන්න එපා”

“වෙනිත් වචනයක් මට හිතා ගැනීමට බැරි නම්?”

“එහෙනම් ඔයාට කවි පද බැඳීමට දක්ෂතාවක් නැහැ.”

“එහෙනම් කිත්තම් නමැති වචනයට ගැළපෙන වචන නුඹම හඳුනන්න!” එහෙම කිව්වේ වැඩ බැරි දාස.

“දැන්ම හදන්නම්!” කවි කුසුම් පිළිතුරු දුන්නා.

ඔහු කාමරය මැද සිටගෙන, දෑත් බැඳගෙන, හිස පැත්තකට හරවාගෙන කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා. ඔන්න ඊට පස්සේ කවි කුසුම් වහලේ සිලිම දෙස බලාගෙන කල්පනා කළා. එයා කාමරයේ එහාට, මෙහාට ගමන් කරමින් තොල් මතුරන්න පටන් ගත්තා.

“කිත්තම්, ලත්තම්, බත්තම්, පත්තම්, නත්තම්,” ඔහොම මතුරලා ගිටි හැටියේම මෙහෙම කිව්වා.

“ඉතින් නුඹේ එළිසමය රැක ගන්න පට්ටපල් බොරුවක් ඇඳ බානවද?”
දක්සපාල ඇහුවේ බොහොම කේන්තියෙන්.

“සත්තකින්ම, මම ඇත්ත සිද්ධි ගැන ලියන්නේ මොකටද? ඇත්ත ගැන
කවි ලියන්න ඕන නැහැ.”

“නුඹ තවත් ඔය වගේ කවි ලියුවොත්, නුඹට වැඩ වරදීවි,” දක්සපාල
තර්ජනය කරලා මෙලෙස ඇසුවා: “ඉතින් නුඹ ලියාපු අනිත් කවි මොනවාද?”

“කඩිනම් රාල ගැන ලියාපු කවිය අහපන්, -

හඳුනා කඩිනම් රාලට බඩගින්නක්
ගිල්ලා හිතල ඉස්තිරික්කයක්”

“සොහොයුරනි! වැඩ බැරියා කියන මේ කවි මොනවද? මම කවදාවත් ඉස්තිරික්ක ගිලලා නැහැ,” කඩිනම් රාල වේගයෙන් කෑ ගැහැවිවා.

“නුඹ කෑ ගහන්න එපා. මම කවිය ගෙනුවේ ඵලිසමය රැක ගන්න ඕන හන්දා. හිතල ඉස්තිරික්කයක් කියලා ලියුවේ බඩගින්නක් කියන වචනයට ගැළපෙන විදිහට,” වැඩ බැරි කවියා කිව්වා.

“මම හිතල ඉස්තිරික්කයක් හරි රස්නෙ තියෙන ඉස්තිරික්කයක් හරි කවදාවත් ගිලලා නැහැ!”

“ඉතින් මම කියන්නෙ නැහැ නොවැ, ඔයා රස්නෙ තියෙන ඉස්තිරික්කයක් ගිල්ලා කියලා,” වැඩ බැරි කවියා කඩිනම් රාලව සනසලා, ඇනුමා ගැන ඔහු ලියපු කවි ගැන මෙහෙම කිව්වා: “ඇනුමා ගැන ලියපු කවි අහපල්ලා!

ඇනුමාගෙ කොට්ටය
සගවා තලප රැ

යට
කෑමට ”

අනුමා දුවලා ගිහිල්ලා ඇඳේ තිබුණු කොටිය ඔසවා බැලුවා.

“හරිම බොරුවක් ! මගේ කොටිය යට තලප නැහැ.”

“අපේ අනුමාට කවි ගැන කිසිම දැනුමක් නැහැ. මම ඒ වචන ලියුවේ එළිසමය අනුව වචන ගලපා ගන්න විතරයි. ඔන්න අහපල්ලා මම එඬරු තෙල් පොස්තර ගැන ලියපු කවිය.”

“සෝයුරනි! වැඩ බැරියාගේ මේ විකාරවලට ඉඩ දිය යුතුද? එයා හැම දෙනා ගැනම පට්ටපල් බොරු ලියා තියෙනවා. ඒවා අප ඇසිය යුතු ද?”

“නවත්වාපන්! නුඹගෙ ඔය පල් හැලි අහන්න අපි තව දුරටත් ලැස්ති නැහැ. නුඹ ලියා තියෙන්නේ කවි නොවෙයි, මිනිසුන්ට නින්දා කරන බොරු කතා!”

එවිට දක්ෂපාලයි, කඩිනම් රාළයි, අනුමායි විතරක් ඒ අදහසට විරුද්ධ වෙලා කෑ ගැසුවා.

“අනික් අය ගැන ලියපු කවිත් කියවාපන්! අපි ඒවා අහන්න කැමතියි. ඒ ගොල්ල අප ගැන ලියාපු කවිත් ඇහැව්වා නොවේද?”

“නැහැ! ඕන නැහැ. අපි ඒවා අහන්න කැමති නැහැ!” අනික් කුරු ළමයි සියලු දෙනාම එකවර කිව්වා.

“නුඹලා කැමති නැති නම් මම ඒ කවි අල්ලපු ගෙදර මිනිසුන්ට කියවන්නම්” වැඩ බැරී කවියා කිව්වා.

“මොනවා? නුඹ අල්ලපු ගෙදර මිනිසුන් ඉදිරියේ අපට අවමන් කරන්න හදනවද? නුඹ එහෙම කළොත් ආපනු මේ ගෙදරට එන්නේ නැහැ!”

“සෝයුරනි! මම එහෙම කරන්නෙ නැහැ. නුඹලා මා සමග තරහ වෙන්න එපා,” වැඩ බැරි දාස කිව්වා.

ඔන්න ඉතින් එදා සිට කුසුම් පුරයේ වැඩ බැරි දාස කවි ලිවීම අත්හැර දැමීමා.

වැඩ බැරි දාසගේ හපන්කම් ගැන තව දුරටත් ඔබ දැන ගැනීමට
කැමති නම්, කුසුම් පුරයේ වැසියන් ගැන දැන ගැනීමට ඔබ ආශා
කරතියි නම් මේ පොත් පෙළට අයත් අනික් පොත් කියවන්න:
සෝඩා චතුරෙන් දුවන රියෙන් වැඩ බැරි දාස ගමන් ගිය හැටි.
ගුවනේ පා වෙන බැලුමක් සැඳීමට දක්සපාල කල්පනා කළ සැටි.

KANOL
PUBLISHING HOUSE (PVT) LTD.

www.kanolbooks.com

Rs. 400/-

☎ 071 3493447 ☎ 011 2760036

f facebook.com/kanolpublish

✉ kanolpublish@gmail.com

📍 83/16/A, Hokandara East, Hokandara

ISBN 978-624-5937-70-7

9 786245 937707